

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. П., 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева Маринова

при участието на секретаря Поля Г. Видолова
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева Маринова
Административно наказателно дело № 20234430202543 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 от ЗАНН.

Производството е образувано въз основа на жалба, подадена от М. З. И. от гр.Т.,обл.П.,ул ****, ЕГН ***** , срещу Наказателно постановление № 23-0256-000397 от 14.11.2023г., издадено от Ю.А.П., на длъжност Началник РУ в ОДМВР П., РУ Долна Митрополия, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021г , с което: 1) на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП, 2. на осн.чл 183,ал4т6 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение104А от ЗДвП, 3.на осн. чл 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл 70 ал3 от ЗДвП, 4.на осн. чл 183ал1т1пр1 му е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл100ал1т1 от ЗДвП, 5. на основание чл 183ал1т1пр 3 му е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева за нарушениечл 100ал1т2 от ЗДвП,6. на осн. чл 183ал1т2 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева за нарушение чл.100ал1т3 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че постановлението е незаконосъобразно и

неправилно,като не се развиват подробни доводи за това.Моли постановлението да бъде отменено.Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

Административно наказващият орган (АНО) също не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупността им, намира за установени следните факти: на 05.11.2023 г. в 15:45 часа в гр.Т. ул. В**** в посока центъра на греда управлява без поставен обезопасителен колан по време на движение на автомобила. Ползва мобилен телефон без устройство позволяващо ползването му без участието на ръцете. Без включени светлини за движение през деня или с къси светлини. Не носи СУМПС и СРМПС и документ за сключена задължителна застраховка застраховка Гражданска отговорност на автомобила.

С което жалбоподателят е извършил следните нарушения :

1. ВОДАЧ НА МПС ОТ КАТЕГОРИИ М1, М2, М3 И N1, N2 И N3, КОГАТО Е В ДВИЖЕНИЕ, НЕ ИЗПОЛЗВА ОБЕЗОПАСИТЕЛЕН КОЛАН, С КОЙТО МПС Е ОБОРУДВАНО,с което виновно е нарушил/а чл.137А ал. 1 от ЗДвП;
2. НА ВОДАЧА НА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО Е ЗАБРАНЕНО ДА ИЗПОЛЗВА МОБИЛЕН ТЕЛЕФОН ПО ВРЕМЕ НА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО, ОСВЕН ПРИ НАЛИЧИЕ НА УСТРОЙСТВО, ПОЗВОЛЯВАЩО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ТЕЛЕФОНА БЕЗ УЧАСТИЕ НА РЪЦЕТЕ МУ,с което виновно е нарушил/а чл.104А от ЗДвП;
3. ВОДАЧ, КОЙТО СЕ ДВИЖИ С МПС ПРЕЗ ДЕНЯ БЕЗ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ВКЛЮЧЕНИ СВЕТЛИНИ ЗА ДВИЖЕНИЕ ПРЕЗ ДЕНЯ ИЛИ С КЪСИ СВЕТЛИНИ.,с което виновно е нарушил/а чл.70 ал. 3 от ЗДвП;
4. НЕ НОСИ СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС ОТ СЪОТВЕТНАТА КАТЕГОРИЯ., с което виновно е нарушил/а чл.100 ал. 1 т.1 от ЗДвП;
5. НЕ НОСИ СВИДЕТЕЛСТВО ЗА РЕГИСТРАЦИЯ НА МПС, КОЕТО УПРАВЛЯВА ., с което виновно е нарушил/а чл.100 ал. 1 т.2 от ЗДвП;
6. НЕ НОСИ ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ЗАСТРАХОВКА ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ НА АВТОМОБИЛИСТИТЕ, ЗА МПС, КОЕТО УПРАВЛЯВА .,с което виновно е нарушил/а чл.100 ал. 1 т.3 от ЗДвП.

След съставянето на акта, същият е подписан от актосъставителя, от свидетеля по акта и нарушението и от жалбоподателя, в качеството му на нарушител, на когото е връчен препис от акта срещу разписка.

Жалбоподателят не е направил възражения срещу акта нито при съставянето и връчването му, нито в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Административно наказващият орган е приел, че нарушенията са

установени от фактическа страна и е издал обжалваното наказателно постановление, с което са наложени санкциите. В него уточнява мястото на нарушението – гр.Т. ул. В**** в посока центъра на града.

По безспорен начин се доказва извършените от страна на жалбоподателят нарушения от представените писмени доказателства НП №23-0256-000397/14.11.2023г.; АУАН №996645; Справка за нарушител/водач; Заповед №812131 ,както и от гласните такива.

В хода на съдебното следствие са разпитана и свидетелите актосъставителят И. Т. И. и св Д. Ц..

Актосъставителят твърди,че лице от ромски произход излязло от махалата в гр.Т. като при управление на л.а по време на неговото движение, говорел по телефона, бил без предпазен колан и при проверката се установило че не носи документи –свидетелство за регистрация на МПС,свидетелство за управление на МПС и ГО. В тази насока идентични са показанията е на колегата му св. Д.Ц.. съдът кредитира техните показания,като напълно съответстващи с доказателствата по делото,логични и непротиворечиви.

По отношение на вмененото му административно нарушение **по чл.137А, ал.1 от ЗДвП**, на първо място следва да се отбележи, че от страна на жалбоподателя не се оспорва в жалбата обстоятелството, че той е управлявал МПС без предпазен колан, с който автомобилът му е оборудван.

С оглед цитираната разпоредба преценка за наличие на изключение от задължителното правило да се ползва обезопасителен колан се прави не с оглед заболяването на водача, а при преценка на физическото му състояние. Изследването на това физическо състояние е особено съществено, тъй като би могло да установи, че представлява основание за отпадане на задължението за използване на колана, оттук – и основанието за ангажиране на административно наказателната му отговорност на основание чл.183, ал.4, т.7 от ЗДвП.

Жалбоподателят обаче нито е подал възражения срещу акта, нито в хода на административно наказателното производство е представил доказателства за физическото си и/или здравословното си състояние за да може да бъде поставен на анализ и преценка въпроса за наличие на изключенията, предвидени в чл.137А, ал.2 от ЗДвП, и да бъдат обсъдени доводите и доказателствата в подкрепа на тези негови твърдения. Затова в случая административно наказващият орган не е имал задължения и повод да изследва обстоятелства, за които жалбоподателят не е изложил съображения в хода на административно наказателното производство. Поради което и съдът не приема, че наказателното постановление е издадено в нарушение на задълженията по чл.52, ал.4 от ЗАНН.

При съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са

спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл.42 от ЗАНН като нарушението е достатъчно ясно описано, както и обстоятелствата, при които е извършено. Актът е съставен от компетентно лице и в същия е дадена правна квалификация на установените нарушения.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби и е съобразено с целта на закона.

Съгласно чл.137А, ал.1 от ЗДвП водачите и пътниците в моторни превозни средства от категориите М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Твърденията на жалбоподателя за наличие на изключение в случая от правилото да се управлява превозно средство без поставен предпазен колан, които изключения са предвидени в ал.2 на цитираната разпоредба, се явяват недоказани.

С оглед изложеното и предвид установените факти по делото, съдът приема, че в случая от обективна страна жалбоподателят е нарушил задължението си, вменено с разпоредбата на чл.137А, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП „редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“, поради което настоящата инстанция счита, че правилно и законосъобразно е издадено обжалваното наказателно постановление за реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя за извършването на посоченото по-горе нарушение.

Не са налице основанията за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с деянията от този вид.

В случая правилно е определен размера на глобата от наказващия орган на основание чл.183, ал.4, т.7, предл. 1 от ЗДвП. В конкретния случай наложената глоба е в размерна 50 лв , фиксиран от законодателя, и не може да бъде намалявана съгласно забраната на чл.27, ал.5 от ЗАНН.

Ето защо обжалваното постановление е правилно и законосъобразно и като такава следва да бъде потвърдено НП в тази му част.

По отношение нарушението на **чл 104А от ЗДвП** По чл .104 а ЗДвП.

Според тази норма, наказва се с глоба в размер на 50лв водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. Изводът на съда за извършено от жалбоподателя нарушение на тази норма с това, че на 05.11.2023г. при описаните в АУАН време, място и обстоятелства е управлявал посочения лек автомобил, като по време на движение използвал мобилен телефон без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете, е правилен. Така описани в АУАН факти от обективната страна на деянието по повдигнатото обвинение се потвърждават от гласните доказателства по делото. Според св.И. и Ц. ,водачът е използва по време на движение мобилен телефон без „хендс фри“,свидетелите са заявили че са констатирани използване от водача на мобилен телефон по време на шофиране и именно това ги е провокирало да го спрат за проверка. От една страна наличието на всички релевантни за съставомерността на деянието факти, които обуславят административно наказателната отговорност и с които е обосновано административното обвинение, се установяват от събраните в хода на съдебното следствие доказателства, а от друга - жалбоподателят не е ангажирал надлежни доказателства опровергаващи фактическата обстановка, посочена в обстоятелствената част на НП. В съответствие със закона е извода , че жалбоподателят е осъществил виновно състава на административното нарушение по 183, ал.4, т.6 от ЗДвП и НП следва да се потвърди в тази му част.

По отношение на извъншеното нарушение на **чл 70 ал 3 от ЗДвП**: Разпоредбата на чл. 70, ал. 3 от ЗДвП задължава водачите през деня моторните превозни средства да се движат с включени светлини за движение през деня или с къси светлини, като в ал. 1 на същата разпоредба изрично е направено разграничение за случаите, в които могат да бъдат включени габарити.

В настоящия случай от материалите по делото се установява по безспорен начин, че жалбоподателят И. управлявайки лек автомобил не е бил с включени дневни светлини, като това е била и другата причина, контролните органи да предприемат действия по спиране на автомобила за проверка. В подкрепа на този извод са събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства чрез разпита на свидетелите И. и Ц. , които са се намирали извън паркирания служебен полицейски автомобил и пряко са възприели поведението на водача, движението на управлявания от него автомобил и самото нарушение.

Поради изложените съображения съдът намира, че жалбоподателят на посочената дата и място, като не е изпълнил регламентираното в чл.70, ал. 3 от ЗДвП задължение, е осъществил от обективна и субективна страна състава

на цитираното нарушение.

Санкционна разпоредба на чл. 185 от ЗДвП предвижда „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание.

Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата санкционна разпоредба, действал е законосъобразно, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в размер на абсолютния размер, предвиден в посочената по-горе разпоредба доколкото липсва оперативна самостоятелност за определяне на друг размер.

Административнонаказващият орган е приел също, че жалбоподателят осъществил и състава на нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП. Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. Установи се, че при процесното управляване на МПС жалбоподателят, като водач на МПС, не носел свидетелството за регистрация на трактора. Ето защо, съдът приема за надлежно установено от административнонаказващия орган и доказано в съдебното производство, че нарушителят извършил от обективна и субективна страна това вменено му административно нарушение. Поради това, съдът намира, че жалбоподателят извършил от обективна и субективна страна административното нарушение по тук цитирания текст от ЗДвП.

Административно наказващият орган е приел също, че жалбоподателят след като е бил спрян за проверка и не е носил в себе си свидетелство за управление на МПС, с-во за регистрация на МПС и задължителна застраховка ГО е осъществил и състава на нарушение по чл. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1-во и 2-ро от ЗДвП, за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за това, че не носел свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролен талон към него; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3-то от ЗДвП, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП - административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за това че на посочените в същото дата и място не носел свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява; на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП - административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за това че на посочените в него дата и място не носел задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за моторното превозно средство, което управлявал;

Ето защо, съдът приема за надлежно установено от административно наказващия орган и доказано в съдебното производство от събраните доказателства, че нарушителят извършил от обективна и субективна страна и

това вменено му административно нарушение. Поради това, съдът намира, че жалбоподателят извършил от обективна и субективна страна административните нарушения по така цитираните текстове от ЗДвП.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, П.ския районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0256-000397 от 14.11.2023г., издадено от Ю.А.П., на длъжност НАЧАЛНИК РУ в ОДМВР П., РУ ДОЛНА МИТРОПОЛИЯ, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021г , с което на М. З. И. от гр.Т.,обл.П.,ул ****, ЕГН ***** на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП, на осн.чл 183,ал4т6 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение104А от ЗДвП, на осн. чл 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл 70 ал3 от ЗДвП, на осн. чл 183ал1т1пр1 му е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл100ал1т1 от ЗДвП, на основание чл 183ал1т1пр 3 му е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева за нарушение на чл 100ал1т2 от ЗДвП,6. на осн. чл 183ал1т2 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева за нарушение чл.100ал1т3 от ЗДвП като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – П. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____